

Münda torrises hunt, egga pannud sedda tähhele,
et Reinowadder temä teise käppa tassaillofeste temä
reite wahhele olli sirtutanud, kus ta föige örnamast
kohhaast finni wöttis ja fibbedast näppistas ja —
agga löppetame jutu. Hunt aijas ulgudes su pär-
rani laiale. Reinowadder tömbas käppa temä suust
ja sassis mõllemä käppadega hundi kubbemest finni,
weel walosamast näppistades. Kriimfilma folle ulgu-
mine aijas föikide ellajate farwad yüsti. Rebbane
oli rõemus, wöit temä läes! Temä piddas hunti
ammaste ja füüntega finni, kes werrine ja iggine
temä fätte alla miñestas. Ei olleks täie Ma-ilma
kulda ja warta rebbane selle wöitusamise vasto wöti-
nud. Za weddas miñestanud hunti otsego felko
öma järrel, et iggamees temä wallo ja ädda nääks.

Kriimfilma söbrad pallusid ühhest suust kuñingat,
kollodat wöitlemist löppetada; kuñingas wöttis nende
palweid kuulda ja andis läsku, et Löupard ja ilwes
täplejad ühhest ärra piddid lahhutama. Temad ütle-
sid: "Reinowadderi, wöit on täielikult teie läes!
sellega olge tahbul, kuñingas ei lubba pikkemat mäss-
amist. "Reinowadder kõstis: "Öidemuga täidan
kuñinga sowimist, wöit on misio läes, suremat kasso
ma enam ei püa. Küssige, kas mo söbrad selle
wöiduga tahbul on?" Röik üudsid ühhest suust:
"kuñinga issanda tahtmine sündlo!"

Karjakaupa tungisid nüüd suggulased, söbrad ja
naabrid Reinowadderile önne sowima. Sedda teggid
ka endised wiühamehbed. — Siin nähti jälle selgest

Ma-ilma pärtis kõmbet: rïtsal ja önnelissul paljo
söbru, lehval ja önneturmal ei ole feedagi. Reinowadderile lauldi fituse laulo, pubhuti villet ja sarve,
waña farro isje lõi trummi. Reinowadder tänas
söbru hä sooloimise eest ja töttas nendega seltsis sure
tuhhinaga kuñinga ette, kus ta põlvile mahha langes.
Kuñingas töötis tedda ülesse, ütteldes: "Teie ollete
tänaise pâwale aju teinud ja wahiva mehhe kõmbel
tülli löppetanud, sellepärrast mõistan teid föigest süüst
priiks, egga tobbi kgi pikkemalt teie peale nuhvlust
mõista."

Arxoline kuñinga issand! ütles Reinowadder
allandlikult: "teie nõu en föige ülem. Seie tulles
oli mul paljo waenlaši, nüüd üsna söbru. Kulhu
Kriimfilma issanda endised söbrad jäid? Mul tulleb
siin üks soerte luggu meeble. Ülhhe rïtsa mehhe fögi
ufje ette koggus iggapääw suur ulk soeri kõllo,
lotes kolla läest üht kontifest eht solika otjukfest sada.
Seal näggid nemad ülhhe öma seltsumeestest, kes
kolla läest libba tüffi olli warrastanud, agga põg-
genedes olli kõt temale fewa wet sabba peale falla-
nud, siiski ei lastnud ta libba suust lahti. Teised
koerad räkisid temä saaki nähhes isjekeskis: Mis elde
kõt temä vasto, temale anti keニア libhatük, meile ei
sanud kontigi. Röörivetut sabbaga koer kõstis: Teie
ei oska seit asjest middagi, kuidate mind eest, kust
libhatük teil silma paistab; ogga wadake mind eßi
tels taggant, ja kütse mind siis, kui tahbate, önne-
lissufs. Siin neinad tessa suppatusd sabba ja kintusü